

Др Слободан Савић је рођен 23. јула 1957. године у Загребу. На Медицински факултет у Београду уписао се 1976/77. школске године, а дипломирао априла 1982. године, са просечном оценом 9,82. За постигнуте успехе у студирању награђен је са по две универзитетске и факултетске награде. У току две школске године радио је као студент демонстратор на предмету Микробиологија и имунологија.

Септембра 1983. године примљен је за асистента приправника на предмету Судска медицина на Медицинском факултету у Београду, а у исто звање реизабран 1986. године.

У звање асистента за предмет Судска медицина изабран је 1988. године, а у исто звање реизабран 1991. године. Као асистент добио је захвалницу од Медицинског факултета 1990. године за постигнуте резултате и залагање у раду и струци. За доцента на предмету Судска медицина изабран је у априлу 1993. године, а у исто звање поново је изабран јуна 1998. године.

У звање ванредног професора изабран је децембра 1999. године, а у исто звање поново је изабран у марту 2005. године. У звање редовног професора за ужу научну област Судска медицина изабран је 4. априла 2007. године.

Од новембра 2008. године учествовао је у извођењу наставе из предмета Правна медицина на Правном факултету Универзитета у Београду.

Специјалистички испит из судске медицине положио је 1987. године на Медицинском факултету у Београду са одличним успехом. У новембру 1985. године одбранио је магистарски рад са насловом „Смртне повреде у домаћинству“. Докторску дисертацију са насловом „Судскомедицинске карактеристике самоубиства мушкараца“ одбранио је 9. јуна 1992. године на Медицинском факултету у Београду.

Од априла 1995. године до јуна 1997. године провео је две године на стручном усавршавању на Одељењу за судску медицину Универзитета у Лунду у Шведској.

Одлуком Министарства правде Републике Србије 1999. године уписан је у регистар сталних судских вештака за област Судска медицина.

Поседује активно знање енглеског и шведског језика.

Члан је Секције за судску медицину Српског лекарског друштва. У априлу 2000. године изабран је за члана председништва Секције за судску медицину Српског лекарског друштва. У априлу 2004. године изабран је за члана председништва Удружења за судску медицину Србије и Црне Горе и за главног уредника часописа удружења „Medicina Forensis“.

У јуну 2006. године на 4. састанку Балканске академије за форензичке науке (The Balkan Academy of Forensic Sciences) изабран је за председника овог удружења са једногодишњим мандатом. Био је члан Удружења за судску медицину Југославије, Секције за саобраћајну медицину, Секције за токсикологију и Секције за превенцију самоубиства Српског лекарског друштва, као и члан председништва Секције за превенцију самоубиства.

У октобру 1992. године на оснивачкој скупштини изабран је за секретара и за члана Стручног одбора Југословенског удружења за судску психијатрију и судску медицину. Био је члан председништва Југословенског удружења за медицинско право.

Члан је једне испитне комисије и заменик у другој испитној комисији за полагање специјалистичког испита из судске медицине. Био је члан испитне комисије за полагање усменог магистарског испита на групи „Форензичка патологија и експертизна дијагностика“.

У току више године обављао је дужност секретара Катедре за судску медицину Медицинског факултета у Београду. Од октобра 2000. до децембра 2004. године обављао је дужност шефа Катедре за судску медицину. Од почетка одвијања наставе из судске медицине на енглеском језику, од октобра 2000. године, обављао је дужност руководиоца наставе на предмету Судска медицина.

Био је делегат Катедре за судску медицину у Већу за основну наставу (члан комисије за нострификацију диплома), Научном већу и Већу за последипломску наставу; председник Комисије за нострификацију диплома Већа за основну наставу. Члан је Организационог одбора симпозијума „Стремљења и новине у медицини“ од 2003. године. У октобру 2003. године био је изабран за омбудсмана Медицинског факултета у Београду, са мандатом од две године.

У више наврата био је члан стручних комисија за избор наставника и сарадника на Медицинском факултету у Београду и Новом саду, Факултету ветеринарске медицине у Београду и члан комисије за полагање усменог докторског испита. Био је ментор у изради већег броја завршних радова студената Медицинског факултета у Београду, ментор у 12 завршених студентских стручних радова, ментор три одбрањене докторске дисертације и пет одбрањених магистарских теза.

У децембру 2003. године изабран је за члана Издавачког савета „Медицинског подмлатка“ стручно-научног часописа студената Медицинског факултета у Београду.

Члан је Савета часописа „Темида“ – часописа о виктимизацији, људским правима и роду. Од јула 2003. године члан је Националне експертске групе за развој и здравље младих Министарства здравља РС (подгрупа за заштиту младих од злостављања и занемаривања). У јуну 2007. године изабран је за члана Етичког комитета Клинике за неурологију и психијатрију деце и омладине у Београду. У јуну 2007. године изабран је за члана Етичког комитета Клинике за неурологију и психијатрију деце и омладине у Београду. Одлуком Владе Републике Србије од 15.11.2007. године именован је за члана и председника Етичког одбора Србије.

Од 1.10.2022. године у заслуженој је пензији, а своје пензионерске дане провешће са својим најмилијима – у улози супер деке.

Наш омиљени професор учинио нам је ту част и задовољство да и званично буде део АЕПА, те је од 31.10.2022. – председник Департмана за правну и судску медицину Асоцијације.